

VIII. ROČNÍK STUDENTSKÉ VĚDECKÉ A ODBORNÉ ČINNOSTI (SVOČ) NA PF UK (2014-2015)

AUTORKA SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Zuzana Žaludová

NÁZEV SOUTĚŽNÍ PRÁCE: Concept of Remedial Secession under International Law

OBOR: Mezinárodní právo veřejné

POSUDEK VYPRACOVAL: JUDr. Martin Faix, PhD., MJI

---

1. Hodnocení tématu z hlediska jeho aktuálnosti, praktické použitelnosti a teoretického významu

3/3

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Problematiku remediální secese (a jednostranného prohlášení nezávislosti) lze ve světle aktuálních událostí (události na Krymu, snahy o odtržení Katalánska, atd.) považovat ze bezesporu aktuální a z pohledu praxe mezinárodního práva, komplexnosti a intenzity současného doktrinárního diskurzu také za relevantní a vhodnou. Jedná se ale také o problematiku náročnou na zpracování, která klade vysoké nároky na znalosti mezinárodního práva a jeho systematiky.

2. Hodnocení pojetí práce (systematika, logická stavba, použité metody, prameny)

2/5

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Pohled na seznam použitých pramenů ukazuje autorčinu snahu o orientaci v problematice a poskytuje dostatečný podklad pro její zpracování. Negativně ale lze hodnotit fakt, že autorka zcela neodůvodněně odignorovala výstupy české a slovenské doktríny mezinárodního práva, které se specificky této problematice věnují (z aktuálních výstupů srov. např. FAIX, Martin, BUREŠ, Pavel, SVAČEK, Ondřej. *Vznik a uznání státu: Aktuální pohled mezinárodního práva*. Praha: Leges, 2013, 144 s.; FAIX, Martin. *Od práva na sebaurčení k unilaterální secesi? Právník*, 2014, č. 12, s. 1117 – 1132, ze starších pak např. BALAŠ, Vladimír. *Právo na sebaurčení. Právník*. 1997, roč. 136, č. 2, s. 142-168), ale také standardní výstupy české nauky, které se uvedenou problematikou (v menší či větší míře) zabývají. Rovněž nelze souhlasit s konstrukcí autorky, že převážná část výstupů k problematice je od anglicky píšících autorů, a proto se lze při zpracování opřít pouze o jejich výstupy. Nelze se tak ubránit dojmu, že autorka převzala již pro jiné účely zpracovaný text (což je zřejmě legitimní), ale nedala si již námahu ho dopracovat způsobem, který by odpovídal požadavkům kladeným na soutěžné práce v rámci SVOČ. K práci s prameny lze také konstatovat, že se autorka opírá také o výstupy starší mezinárodněprávní doktríny (Lauterpacht, 1948), přičemž ale nelze konstatovat, že by k jejich užití a citování přistupovala s patřičnou mírou kritičnosti, která je při práci s výstupy publikovanými před desítkami let zřejmě namístě.

Ke struktuře práce a logické návaznosti kapitol: Autorka zvolila strukturu, která na první pohled odpovídá názvu práce. Bližší pohled na strukturu a obsah práce ale odhalí dva zásadní nedostatky: vnitřní struktura práce je chaotická a jednotlivé kapitoly (a zejména jednotlivé odstavce v jejich rámci) na sebe navazují jen omezeně. To je důsledek faktu, že v práci absentuje jasně formulovaná hypotéza, a tím i zaměření práce jako takové. V úvodu lze jako cíl práce identifikovat „to present the fundamental opinions and arguments on the given issue“. Takto zvolený cíl práce ale není vhodný s ohledem na charakter soutěžných prací SVOČ, které jsou mj. omezené rozsahem.

3. Hodnocení formální stránky práce (jazyková úroveň, přehlednost, grafická úprava a technické zvládnutí textu)

3/4

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Po formální stránce předložená práce odpovídá požadavkům kladeným na tento druh prací, i když se v ní nedůslednosti vyskytují (překlepy, gramatické chyby, nesprávné či chybějící citace).

4. Hodnocení obsahové (věcné připomínky k textu, konfrontace s jinými možnými názory, celkové zvládnutí tématu, zhodnocení závěrů práce, do jaké míry mohou být předmětem diskuse při ústním kole)

4/8

Zdůvodnění bodového hodnocení:

Jak již bylo výše uvedeno, práce zásadně trpí chybějící jasně formulovanou výzkumnou otázkou/hypotézou. Není tak zřejmé, zda autorka zkoumá možnosti uplatnění remediální secese v současném mezinárodním právu, nebo některý z aspektů jeho uplatňování (oprávněná entita, atd.), případně konflikt s dalšími souvisejícími a mezinárodním právem chráněnými instituty. Způsob, jakým autorka cíl práce vytýčila, neodvratně vede k všeobsažnému charakteru práce. Takové pojetí ale s ohledem na její rozsah a charakter jako soutěžné práce v rámci SVOČ není ani vhodné a ani možné. Na tomto místě bych rád uvedl, že je to škoda. Z práce je totiž zcela zřejmé, že autorka o problematice přemýšlela a jejímu zpracování věnovala hodně energie. Rovněž jsem si vědom faktu, že zpracovávané téma je komplexní a na zpracování velmi náročné. Ani to ale nic nemění na mém názoru, že autorka měla přistoupit ke zpracování s větší pečlivostí. Práci by bylo prospělo prostudování relevantních výstupů české doktríny, ale i více času, který autorka měla věnovat úpravám práce. Podoba, ve které ji odevzdala, totiž působí jako pracovní verze, ve které je nutno některé irelevantní pasáže proškrtat, některé informace přesunout do poznámek pod čarou, některé úvahy naopak rozpracovat a v rámci struktury práce popřehazovat tak, aby na sebe logicky navazovaly, aby byl text plynulý, srozumitelný a aby čtenář byl schopen identifikovat jak základní výzkumní otázku, tak odpověď na ní. Kromě toho zařazení některých pasáží (např. ke státnímu právu, nebo k institutu uznání) je obsoletní. Z textu práce, ale ani z jeho úvodu, odůvodnění takového rozsahu nevyplývá. V práci se vyskytují i některé nedostatky znalostní (příp. se jedná minimálně o nejasnosti), jako např. když autorka uvádí příklad rozpadu Československa. V práci pak dále prakticky absentuje vlastní postoj autorky, který by byl o to cennější a žádanější, že autorka sama již v úvodu zdůrazňuje, o jak kontroverzní problematiku se jedná. Záhadou pro mě zůstává kapitola VI, která je sice zajímavá, ale zcela v ní absentuje jakékoliv hodnocení, závěr nebo jakékoliv použití tam uvedených informací. Je tak spíš jakýmsi encyklopedickým přehledem.

5. Stručně celkové hodnocení práce a celkový počet bodů¹

12/20

Závěrečný komentář:

Bohužel podoba, v jaké byl elaborát předložen, neodpovídá parametrům soutěžné práce, kterou by bylo možno hodnotit jako nadprůměrnou, a to z výše uvedených důvodů. Navzdory tomu předložená práce dává tušit talent i schopnosti autorky. Ukazuje rovněž i fakt, že autorka není začátečníkem při zpracovávání odborných prací. K dobru lze autorce přičíst rovněž to, že si

¹ Celkový počet bodů je součtem bodů udělených v předchozích čtyřech kategoriích.

vybrala problematiku skutečně komplexní a kontroverzní. Práci tak chápu jako krok autorky správným směrem. Doufám, že zachová přízeň mezinárodnímu právu a vřele ji doporučuji, aby ve svých snahách o zapojení se do aktivit jako je SVOČ, pokračovala.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Vysvětlete pojmy „národ“ a „menšina“ v kontextu práva národů na sebeurčení.
2. Jaký chápete vztah zásady teritoriální integrity k zásadě sebeurčení národů?
3. Z práce není zcela zřejmý Váš vlastní názor na to, jestli v současném mezinárodním právu lze ze zásady sebeurčení dovozovat také právo na secesi, příp. proč ano/ne. Prosím vysvětlete.

V Praze dne 15.05.2015

JUDr. Martin Faix, PhD., MJI